

Четирийсет и девета глава

Винко Станс и останалите излизат от заведението в парка на Ноумист. Иво Жупан ги повежда към библиотеката. В този момент от компютърът на Винко Станс се чува настоятелен пиукащ сигнал. Винко Станс отваря компютъра си и на дисплея се показва миловидно лице на осемнайсетгодишно момиче, което радостно се усмихва. Очите му са жълтозелени с отвесно продълговати зеници.

- Тера Анк! - възкликва Винко Станс. - Защо не ми се обади?

- Защото не беше на Алтре Мунс – отговаря момичето с широка усмивка, а след това добавя. - Нали сега ти се обаждам, пък и виждам, че мама е при теб.

- Да, тук е – потвърждава Винко Станс. - Отиваме в библиотеката. Ти къде си сега?

- В Лонгадом – казва Тера Анк, - с приятели.

- Тера Анк – укорява я Винко Станс, - нали ти казах да не ходиш сама в Лонгадом?

- Не съм сама – протестира Тера Анк, - с приятели съм. Пък и да съм сама, какво ще стане?

- Знаеш, че в Лонгадом напоследък не е безопасно – загрижено казва Винко Станс. - Особено за теб.

- Това са глупости! - възмущава се Тера Анк. - Не знам откъде ти хрумна това.

- Аз съм ти баща и съм загрижен за теб – казва Винко Станс. - Имам напълно достоверна информация от първа ръка, така че не трябва да пренебрегваш това, което ти казах.

- В Лонгадом нападат влечуги – не се съгласява

Тера Анк. - А аз да ти приличам на влечуго?

- Това се мъча да ти обясня – отговаря Винко Станс.

- Знам, че не ти се вярва, но приличаш. Хората веднага го усещат.

- И как го усещат, ако не е тайна? - смее се Тера Анк.

- Просто виждат очите ти – казва Винко Станс.

- О-о! Това ли? - Тера Анк се смее още по-силно. -

Сега всички момичета са луди по тази мода и носят лещи с имитация на влечугоподобни очи.

- Не знам за такава мода – не се съгласява Винко

Станс. - Знам само, че в Лонгадом не си в безопасност.

- И къде ще съм в безопасност? - пита Тера Анк.

- Смятам, че в Ноумист е спокойно – обяснява

Винко Станс, - тук хората са много по-толерантни, няма тенденция за проява на враждебност към влечугите, които посещават Ноумист.

- Говориш ми на официален жаргон – Тера Анк прави кисела физиономия. - Няма ли нормален език за теб, когато говориш с дъщеря си?

- Тера Анк – отговаря Винко Станс, - а за теб няма ли уважителен език, когато говориш с баща си?

- Извинявай, тате – казва Тера Анк, - не исках да те засегна. Знаеш, че постоянно те няма и аз трябва да се оправям сама. Сега се появяваш за кратко и вместо да се зарадваш, че ме виждаш, започваш поучителни речи.

- Добре, радвам се, знаеш, че се радвам – оправдава се Винко Станс. - Постоянно си мисля за теб.

- А не си ли мислиш за Лиция Унк? - ехидно се усмихва Тера Анк. - Както виждам, вече е била в прегръдките ти.

- Тера Анк! - възмущава се Винко Станс. - Не те ли е срам да ми говориш така?

- От какво да ме е срам? - невъзмутимо пита Тера Анк. - От това, че не одобрявам връзката ти с Лиция Унк? Или от това, че постоянно чувам слухове за вас двамата? Или от това, че не аз, а ти заряза мама.

- Не съм я зарязал! – вика Винко Станс. - Ти вече прекаляваш. Освен това, питай я какво прави с Миро Гвардиян.

- С кой? - с недоумение пита Тера Анк.

- Ето този – казва Винко Станс и насочва компютъра си към Миро и Физор Апс.

- Не съм го виждала – вдига рамене Тера Анк.

- Той не е от нашето време – обяснява Винко Станс.

- Но майка ти постоянно пътува във времето, за да търгува по-изгодно. Във времето преди десет века си живее с Миро Гвардиян.

- Я дай да я питам – не вярва Тера Анк.

- Защо да я питаш? - увърта Винко Станс.

- Ти ми дай да я питам директно – заявява Тера Анк.

- Не ми разправяй разни работи, дето може да не излязат верни.

- Значи слуховете за мен и Лиция Унк са верни, а истината за майка ти – не е? - повдига тон Винко Станс.

- Щом се ядосваш, а не ми даваш да я попитам, значи нещо си съчиняваш – раздражено казва Тера Анк.

- Добре! - казва Винко Станс – Питай я.

В този момент Физор Апс се оказва точно в обсега на камерата на компютъра на Винко Станс. Тя влюбено гледа Миро и изобщо не забелязва, че Винко Станс се е спрял и ѝ подава компютъра си.

- Мамо! - вика Тера Анк от екрана. - Мамо!

- Какво? - сепва се Физор Апс. - О-о, Тера Анк, момичето ми!

- Мамо – започва Тера Анк, - я ми кажи кой е този

до теб? И какво правиш с него? Какви са тези зловредни слухове?

- Тера Анк, момичето ми, успокой се! - Физор Апс се опитва да се овладее.

- Давай, изплюй камъчето! - вика Тера Анк.

- Само какъв жаргон си научила на Земята! - възмушава се Физор Апс.

- Ти само ми кажи вярно ли е, а не ми разправяй за жаргона! - безцеремонно я срязва Тера Анк.

- Тера Анк! - студено казва Физор Апс. - Аз съм ти майка и ти трябва да се държиш уважително към мен!

- Уважително? - смее се Тера Анк. - Вие с татко сте си плюли в устата.

- Тера Анк! - още по-твърдо казва Физор Апс. - Ти няма да ми говориш така!

- А как? - пита Тера Анк. - Както ти гукаш на оня землянин ли?

- Тера Анк! - изсъсква Физор Апс. - Дръж се както подобава!

- Добре! - смее се Тера Анк. - Дай тогава да го питам него.

- Ти не го познаваш – не се съгласява Физор Апс.

- Ще се опознаем – дразни я Тера Анк. - Нали така? Хайде, да затварям, че компанията ме чака.

Екранът за видеовръзка на компютъра на Винко Станс изчезва и се появява екран с множество менюта и икони. Физор Апс връща на Винко Станс компютъра и казва на Миро:

- Виждаш ли, че прилича на мен?